
IDENTIFICACIÓ DEL FONTS

Títol

[Josep Maria Sert i Badia](#)

Data(es)

1905/1980

Volum i suport

4 unitats d'instal·lació: 1 capsa amb carpetes que contenen correspondència personal, llistats d'obres i catàlegs, documentació sobre la basílica del Pilar i sobre [les pintures a la catedral de Vic](#), un recull de premsa, documentació de l'acte de sepulcre de Josep Maria Sert i diversos documents sense data; 1 capsa amb documentació mèdica, documentació bancària, gestió de béns immobles, documents sobre nul·litats matrimonials, correspondència sobre l'execució testamentària de Sert i documentació sobre la família Mdivani i el litigi amb Nina Mdivani Conan Doyle; 1 capsa amb documentació sobre el salvament d'obres del [Museo del Prado](#); i 1 portafoli amb 16 positius de fotografies.

CONTEXT

Història del productor

Josep Maria Sert i Badia (Barcelona, 1874-1945) va ser un pintor i decorador català que destacà pels seus murals, especialitzant-se en la tècnica de la grisalla. Estudià a l'[Escola d'Arts i Oficis de la Llotja de Barcelona](#) i a diverses acadèmies, com la de Pere Borrell o [Alexandre de Riquer](#). Va ser soci del [Cercle Artístic de Sant Lluc](#) i el 1899 es traslladà a París, on va realitzar diversos projectes. L'any 1900, Torras i Bages li va encarregar la nova decoració mural de la catedral de Vic (enllestida per complet el 1929 amb el suport de Francesc Cambó), per a la qual va viatjar a Itàlia a estudiar les obres de decoració mural. Entre París i Barcelona, i participant en exposicions a l'estranger, es guanyà un prestigi internacional, especialment entre l'aristocràcia de França i Anglaterra.

L'any 1920 es casà amb Maria Godebska (Misia), de qui es divorcià posteriorment per casar-se amb la princesa georgiana Roussadana Mdivani el 1930. Aquell mateix any el van nomenar Acadèmic d'Honor de la [Real Academia de Bellas Artes de San Fernando](#). Durant la Guerra Civil va col·laborar en la salvaguarda de les obres del Museo del Prado i, havent enllestit finalment l'obra de la catedral de Vic el 1929, aquesta s'incendià i se'n perdé la part principal, la qual va refer l'any 1945 amb noves composicions. Va morir aquell mateix any i fou enterrat al claustre d'aquesta mateixa catedral.

Entre d'altres, Sert realitzà obres al Palau de la Justícia de Barcelona (1908), al [Palau Maricel](#) de Sitges (1917), al domicili de [Francesc Cambó](#) (1927), a l'[Ajuntament de Barcelona](#) (1908), al Palacio de Liria de Madrid (1932), i a nivell internacional al Rockefeller Center de Nova York (1933 i 1940), a la Societat de Nacions de Ginebra (1936), i féu els decorats per als ballets de Diàghilev (1914 i 1918). El seu estil destacà per ser d'arrel barroca amb tocs d'orientalisme i fins i tot expressionisme, sempre imaginatiu.

Història arxivística

Prèviament a l'ingrés al [Museu Nacional d'Art de Catalunya](#), el fons va estar custodiat per la família. Un cop ingressat a l'[Arxiu del Museu Nacional](#), a finals de l'any 2019 es va fer un primer inventari del fons i, al setembre de 2020, es va reprendre per a la seva classificació i descripció definitiva.

Dades sobre l'ingrés

El 24 d'octubre de 2019, la família Sert va oferir una donació dels documents personals de Josep Maria Sert al Museu Nacional que passà a integrar-se a l'Arxiu vista la resolució favorable per part del Director del Museu Nacional del 7 de novembre de 2019.

CONTINGUT I ESTRUCTURA

Abast i contingut

Es tracta d'un fons documental i fotogràfic incomplet que conté també un recull de premsa (1943-1980). El portafoli fotogràfic conté 16 positius, de les quals 13 són de l'enterrament de Josep Maria Sert a la catedral de Vic (1945) fetes per [Carlos Pérez de Rozas](#), 1 és un retrat de Sert fet al Vogue-Studio de París i 2 mostren a Sert a l'esquerra de la imatge. Una carpeta està destinada a la documentació relacionada amb el salvament de les obres del Museo del Prado, del 1943 al 1945, entre la qual hi ha correspondència amb Miquel Mateu Pla i

José F. De Lequerica (ambaixadors d'Espanya a París) i escrits sobre l'organització del salvament. També s'hi poden trobar el nomenament com a Agregat Artístic Honorari a l'Ambaixada de París (1941) i la concessió de la Gran Cruz de la Orden de Isabel la Católica (1943).

A més, gran part del fons es compon d'escrits i correspondència personal a familiars i a externs (1941-1947), alguns sense identificació ni data, documents sobre l'afer Conan Doyle, documentació mèdica, documents de gestió econòmica i comptabilitat, d'herència i d'execució testamentària (1928-1976). Consten llistats d'obres de Sert exposades al saló del Tinell de l'Ajuntament de Barcelona i també d'obres en propietat de la família (1948), 10 recordatoris de l'acte de sepulcre definitiu (1966) i escrits sobre la basílica del Pilar de Saragossa, entre els quals hi ha 2 positius de la Catedral (1911 i 1946, [Arxiu Mas](#)).

CONDICIONS D'ACCÉS I ÚS

Condicions d'accés

Documentació de lliure accés d'acord amb el marc legal aplicable sobre el patrimoni documental i la protecció de dades de caràcter personal.

Condicions de reproducció

El Museu Nacional d'Art de Catalunya disposa exclusivament dels drets d'explotació de la documentació del fons, els quals comprenen els drets de reproducció, distribució i comunicació pública en totes les modalitats, per a tots els països del món i fins que passin a domini públic.

Llengües i escriptures dels documents

Català, castellà, anglès, francès

Instruments de descripció

[L'inventari](#) del fons, publicat al web del museu.

DOCUMENTACIÓ RELACIONADA

Bibliografia

PASCUAL I RODRÍGUEZ, Vicent. Sert, el darrer pintor muralista. Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1997. Col.: Biblioteca Serra d'Or.

CONTROL DE LA DESCRIPCIÓ

Autoria i dates

Anna Riera, setembre de 2020

Fonts

Josep Maria Sert i Badia [en línia]. Fundació Enciclopèdia Catalana.

<<https://www.enciclopedia.cat/ec-gec-0062202.xml>> [Consulta: 08, octubre, 2020].

Col·laboradors de la Viquipèdia. Josep Maria Sert i Badia [en línia]. Viquipèdia, l'Enciclopèdia Lliure, 2020. <https://ca.wikipedia.org/wiki/Josep_Maria_Sert_i_Badia> [Consulta: 08, octubre, 2020].